

ΦΡΟΥΡΟΣ

ΕΙΣ Βον

§§§

ΠΑΛΑΜΑΙ Τετάρτη 6 Ιανουαρίου 1910

§§§

Αριθμός

Ο Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ο υπέρτατος Κρητικής πολιτευτικής δεν ήτο δυνατόν εἶναι ἐν τῇ διακρινοῦσιν αὐτὸν πολιτικῇ συνέσει καὶ ὀξυδερκεῖαν ἀντιληφθῆ καλῶς τὴν ἀληθῆ τῆς πατριδος ἡμῶν κατάστασιν, καὶ ἐπομένως νὰ ἐκφέρῃ τὴν ὀρθὴν γνώμην περὶ τοῦ τι δεῖν γενέσθαι πρὸς ἀποδόξιν πλειόνων ἐσωτερικῶν ἀνωμαλιῶν καὶ πρὸς ἐπίτευξιν τῆς πολυποθῆτου ἀνορθώσεως.

Ἐλάλησεν λοιπὸν ὁ διαπρεπὴς πολιτευτικὸς καὶ εἰπεν, κρατῶν συγχρόνως μαστίγιον ἀνά χειρὸς διὰ τοῦ ὁποῖου ἐκτύπησεν ἀνηλεῶς τὰ διαδωζόμενα λείψανα τῆς ποταπῆς Συναλλαγῆς.

— Ρίψατε τὴν Κυβέρνησιν — παρέλειψε νὰ εἴπῃ ἀναφανδὸν, Κυβέρνησιν συναλλαγῆς καὶ ρουτίνας — εἰς τὸν Καιάδα, καὶ ἄς σχηματισθῇ Κυβέρνησις ὑπερνοσηκῆ.

Στρεφόμενος δὲ πρὸς τὸν πρωτογενὲς τοῦ ἱστορικῶς κινήματος εἶπεν αὐτῷ.

— Ἀνάλαβον πλέον ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς τὰς εὐθύνας, μετέχων εἰς τὴν ὑπερνοσηκὴν Κυβέρνησιν.

Καὶ ἐκ τῆς ἀνω φράσεως ἐξυπνοεῖτο ἀναμφιβόλως, ὅτι δὲν ἦτο ἐπιτραπημένον εἰς τὸν κ. Ζορμπᾶν ἐκ τοῦ ἀφανοῦς καὶ ἀνευθύνως νὰ κρατῇ τὸ πιδάλιον τοῦ Κράτους.

Πλὴν δὲν παρέλειψεν ὁ κ. Βενιζέλος, ὅσον ἀφορᾷ τὸν Σύνδεσμον, νὰ εἴπῃ αὐτῷ :

— Εἶναι καιρὸς νὰ διαλυθῆς.

Ἀναμφιβόλως δὲ καθ' ἡμᾶς ἐξυπνοεῖτο ἐκ τῆς ἀνω φράσεως ἡ ἐξῆς γνώμη :

— Ἡ ὑπαρξίς σου δημοουργεῖ Κράτος ἐν Κράτει, καὶ ἐπανξάνει τὴν ἐσωτερικὴν ἀνωμαλίαν,

Τῇ ἀληθείᾳ οἱ λεχθέντες καὶ μὴ λεχθέντες, οἱ ἐξυπνοθέντες λόγοι τοῦ κ. Βενιζέλου, φαίνονται ἡμῖν ἀδιψαυτῶς ὀρθῆς ἀντιληψέως καὶ ὑγιτοῦς κ. ἰδέως.

Σεμνυνόμεθα δὲ ἡμεῖς ἰδιαζόντως, διότι ἀπὸ τῶν στυλῶν τούτων, τόσον ἐκ μέρους τοῦ φίλου, ὅσον

καὶ ἐκ μέρους τῶν ἐξεχόντων συνεργατῶν ἡμῶν, ἐτονίσθησαν αἱ αὐταὶ γνώμαι, καὶ αἱ αὐταὶ πρὸς τὸν Σύνδεσμον συστάσεις ἀπὸ πολλοῦ.

Ἦδη χαίρομεθα εἰς ἄκρον διέτι αἱ γνώμαι ἡμῶν, περιβληθεῖσαι τὸ κύρος τῆς ὑποστηρίξεως αὐτῶν ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου, τείνουν νὰ λάβουν σάρκα καὶ ὄσθα.

Τοιοῦτοτρόπως δὲ θέλωμεν συντόμως κατορθώσῃ τὸ μὲν νὰ ἐξέλθωμεν τοῦ Χάους εἰς τὸ ὁποῖον περιπέσαμεν, τὸ δὲ νὰ κρίνωμεν ἐὰν καὶ κατὰ πόσον εἶναι ἄξιοι ἔθνικῆς εὐγνωμοσύνης οἱ πρωτοεργοὶ τῆς ἐπαναστάσεως.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

ΑΡΓΙΑ

Ἦμην ἀπὸ τοῦ ἐνθερμότερου διασώτης τῆς Κυριακῆς ἀργίας. Διὰ πολλοὺς λόγους. Ὁ σπουδαιότερος ὅμως εἶνε ὁ ἐξῆς: Διὰ νὰ ἔχη κάθε ἀνδρῶπις μιά μέρα καιρὸ τῆ βδομάδα, κατὰ τὴν ὁποῖαν νὰ ἀσχολῆται ὄχι πιά μὲ τὸ μαγαζὶ τοῦ ἢ μὲ τὴ δουλειά του, ἢ μὲ τὴν ἐπιστήμη του, ἀλλὰ μὲ κάτι τι τερπνότερον καὶ ὠραιότερον. Αὐτὸ τὸ κάτι τι δὲν τὸ δορίζω. Διότι μπορεῖ νὰ εἶναι ἀναλόγως τοῦ γούστου ἑνὸς ἑκάστου. Μπορεῖ αἴφνης νὰ ἦναι φιλολογία, ἀλλὰ μπορεῖ καὶ νὰ ἦναι καλλιτεχνία, ἢ μουσική, ἢ ἐκδρομαί, ἢ λευβοδρομαί, ἢ σπορτ κ.τ.λ. Πάντως ὅμως πρέπει νὰ εἶναι ἕνα ἀπ' αὐτά.

Τῆ σκέψι μου αὐτῇ εἶχα ἀνακινᾶσαι σὲ κάποιον φίλον μου, ὁ ὁποῖος τὴν ἐπεκρότησε. Προχθὲς ὅμως ἔτυχε μαζὺ μὲ τὸν φίλον μου εὐτόν νὰ κάνω ἐπισκέψεις. Περάσαμε ἀρκετὰς γειτονίας. Σὲ κάθε γειτονίᾳ εἶδαμε πληθώρα κρασοπουλειῶν. Καὶ σὲ κάθε κρασοπουλειῶν πληθώρα μπεκρηδῶν.

— Βλέπεις τί γίνεται; μοῦ λέγει ὁ φίλος μου.

— Βλέπω... τοῦ εἶπα κοινῶντιὰς τὸ κεφάλι.

— Φαντάσου, ὅτι αὐτὴν τὴν εικόνα θὰ τὴν βλέπομε μιά φορά τῆ βδομάδα, καὶ μάλιστα πρὸ ἐξογκομένη, χάρις εἰς τὴν Κυ-

ριακὴν ἀργίαν. Ἀπορῶ πῶς δὲν τὸ ἐσκέφθηκα αὐτὸ, διὰ τῶν ἔργων ὑπὲρ τῆς Κυριακῆς ἀργίας.

— Φίλε μου τὸ σκέφθηκα, καὶ τὸ παρασκέφθηκα τοῦ ἀπῆντησα. Σκέφθηκα ὅμως καὶ τὰ ἀντίθετα. Δηλαδή ἐν ὑπάρχουν δέκα, εἴκοσι, τριάντα, πενήντα, χίλιοι ἐπὶ τέλους μπεκρηδες, δὲν ἀξίζει, νομίζω, χάριν τῶν κυρίων αὐτῶν νὰ δεσμεύσωμε τὸν κοσμάκη τὸ βιοπαλαιστή, ποῦ δὲ μισθῷ, καὶ νὰ τοῦ ἀφαιρέσωμε τὰ μέσα τῆς ἀπολαύσεως—συμφώνως πρὸς τὸ γούστο του—μιά μέρα τὴν ἐβδομάδα. Σκέφθηκα δὲ καὶ ἐν ἄλλ' ἀκόμη. Πῶς ὅλο τὸ ἀνθρωπομάζευμα αὐτὸ, ποῦ κυλιέται στὴν ταβέρνα, μπορεῖ νὰ μπιστὸν ἴσιο δρόμο. Καὶ μπορεῖ τώρα μὲ τὴν Κυριακὴν ἀργίαν εὐκολώτερα. Διότι τώρα πρέπει νὰ λειτουργήσουν θεῖον κήρυγμα, λαϊκὴ σχολή, ἀναγνωστήρια, θέατρα, καὶ δι' ἄλλο ὠφέλιμον καὶ ψυχαγωγικὸν μπορεῖ νὰ ὑπάρχη. Ἐνῶ χωρὶς τὴν Κυριακὴν ἀργίαν ἦτο δύσκολον νὰ γείνουν ὅλα αὐτά. Καὶ ἦτο δύσκολο γιὰ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΤΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ

Γιορτάζουν τὰ νερά.

Τὰ πέλαγα, οἱ γυαλοὶ, τ' ἀερογυάλια, ἢ ἀμμομηδίες, ἢ δροσοῦλες ἢ βρύσες τὰ θυάκια.

Ἔλα γιορτάζουν.

Ἄχρες θα' ατσινῆς σὰν ἀναστάματα λουλουδιῶν μυρώνουν τὰ πέλαγα καὶ ρυτιδώματα ντροπαλὰ ἀρμενίζουσιν σὰν χάρια.

Ἡ θάλασσα γαλήνεψε.

Μαγεμένο τὰ κύματα καμπυλώνονται στὸ φύσημα τῶν αὐρῶν, καὶ στὰ μουδιασμέν' ἀερογυάλια δαλαλοῦν τὴν χαρὰ τους.

Ἀχιτίδες θαμπές, γαλάζια χρώματα λευκότερα μυστικὰ τρελοπάζουν στοὺς γυαλοὺς, καὶ τὰ πετρίδια τῆς ἀμμομηδίας λιμυρίζουσιν σὰν διαμάντια στὸ φῶς.

Κρουσταλένιες βρυσούλες θυάκια γάργαρο ἠυθμοτρέχουν καὶ σιγολέουσιν στὴ: χλόες πῶς σφαιροῦν κίποιο τριγυρῶν τοισμένο σὲ ἄγνωστο σκοπὸ.

Ἔλα χαρὰ στὸ ὄρα ὁ μαζὶ τὸ γαλήνη ο, στὴ μαγία μὲς τὴν ἀγγελι-

Το Παιχμα Μλας

ΣΤΗ ΒΑΡΚΑ

Στὴ βάρκα καθισμένοι, τὰ κουπιὰ Σαλεύαμε στὰ χέρια.

Ἔχε φανῆ τὸ φεγγαράκι πιά Κ' εἶχαν φανῆ τ' ἀστέρια

Στὴ βάρκα καθισμένοι, τὸ νησί Γυρεύαμε, ποῦ χιόνια Δὲν πέφτουνε ποτὲ, καὶ ποῦ οἱ κισσοὶ Ἐσκαλώνανε στὰ κλώνια.

Στὴ βάρκα καθισμένα τὰ νερά Τριγύρω κοιμισμένα Τὸ παραμῦδι γροίκαες, κ' ἡ χαρὰ Ἀνάβρυνε ἀπὸ σένα.

ΛΕΑΝΤΡΟΣ Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

ἡ τάξις ἢ ὁποία θὰ ἔδινε πρώτη τὸ παράδειγμα, ἢ ὁποία θ' ἔτρεχε ν' ἀκούσῃ, νὰ διδάξῃ νὰ διαβῆσῃ, ἦτον δεσμευμένης. Ἡ τάξις δ' αὐτῆ, ὅπως εἶπε προεῖπα ἀπαρτίζεσαι ἀπὸ τῆς βιοπαλαιστῆς. Ὅρα καὶ τοῦ φιλέργου ἐμπορῶν παλιόφρον. Τὶ στιγμή ἐκεῖνη διεκομῆ τῆ συζητήσεως γιὰ τὸ φθάσαμε στὴν πόρτα τοῦ σπητιοῦ ποῦ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶμεν. Ἦτο καιρὸς νομίζω.

ΧΑΡΗΣ ΦΩΤΕΙΝΟΣ

κή. Σὲ λίγ' βαπτίζομαστε στὴν ἀσπρίλα τὴν ἀνονειρευτῆ, στὴν ἀγέτητα τὴν ἀφραστῆ, στὴν μυρουδιά τὴν Παραδεισένια.

Νεράκια ὁμορφα καμαρώνουν στὸν οὐρανὸ σὰν ἀγγέλοι, καὶ οἱ μακρὸισμένοι ὀρίζοντες ξεψυχθοῦν περισσότερα στὸ μυστικὸ τῆς γιορτῆς.

Γιορτάζουν τὰ νερά.

Κυτᾶτε τὸ κύμα π' ἀπλώθηκε στὸν ἄμμο φίλησε τὰ Πετριάδια καὶ κατὰ ψιδύρισε.

Ψιδύρισε τὸ μυστικὸ τῆς γιορτῆς.

Δροσοῦλες καταδιάρπανε σὰν κέρως. Ἀφροδιτέτων ματιῶν σταλάζουν σιγὰ, καὶ κουρολέουσιν στὰ φύλλα ποῦ ξεπλένουν, στὴς πέτρες ποῦ χτυποῦν τὸ μυστικὸ τῆς γιορτῆς των.

Οἱ γυαλοὶ, οἱ γαλατίνιοι γυαλοφραντίζουσιν στὸ φῶς σὲν λιτῶν λευκομάρμαρι.

Χίλια μέρη μυστικὰ κροτάλλων τὰ ζουρλά τ' ἀπῆλθον στὴν ἀμμομηδία ποῦ τὰ ὄρασαν.

Σοῦτατε.

Σταίθαιεν τὰ κύματα, ἀρραγ-

100 ΔΡ. ΒΙΒΛΙΑ ΜΕ 5 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ Κ. ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ (ΚΑΛΑΜΑΙ)

κάστηκαν τὰ βράχια, ψηλοκύταξαν τ' ἀκροτήρια.

Τὸ μυστικὸ τὸ μυστικόν.

Φύλαξε ὁ γλάρος στὸ δελφίνη. «Τὸ μυστικὸ τὸ μυστικὸ «ἀπλώθη-κε φανερά στὰ πέλαγα».

Τόμαθαν τὰ βουνά, τῶκοῦσαν οἱ βρυσούλες, τὸ γροῖκησαν οἱ πλαγι-ές. Ὁ Πρίνος χαμογελά και τὸ δεν-δρὸ τοῦ λαγκαδιοῦ ἀνατριχιάζει ἀπό χαρά. Τὰ φύλλα σείσθησαν, ἡ δρο-σοῦλες μετὸ μυστικὸ γλύστρισαν στὸ ῥέμμα σου γαργολυὰ μετὸ νε-ρό.

Ἡ λαγκαδιὰ μέθυσε και πάει γιὰ τὸ γυαλὸ μετὸ ῥέμα.

Φανερώθηκε τὸ μυστικὸ τῆς γι-ορτῆς.

Ὁ Σταυρὸς ὁ τρισάγιος.

Φύλαξε τὴ θάλασσα.

Ἄγιασε μύρωσε τὰ νερά. Μετὸ φι-λήματα παρθένα, μετὸ ἁγιασμὸ οὐρά-νιο μ' ἄγνωρα μύρα.

Βαθουλώνου ἡ αἶρες τὰ νερένια πέπλα τοῦ πελάγου, φιλοῦν, φιλοῦν τ' ἀνασάσματα τοῦ βυθοῦ.

Τὰ μυρόνουν κι' αὐτά.

Γλυκογλαριάζει ὁ θυμὸς τοῦ χει-μῶνα! και λιγόθυμος ἀργοκοιμάται στὴ μυρωμέν' ἀγκαλιὰ τῆς γαλή-νης.

Ἡ λίμνες στὴς βρυσούλες, ἡ νε-φάδες στ' ἀκρογυάλια λευκοντυμέ-νες πιτσιλίζουν μετὸ δροσές. Ἀκοῦν τὸ μῦρο. Ἀνταρμιάζονται και πᾶν. Τὰ φρεγγατήρια μαθαίνουν ἀπ' τὰ κύματα τὸ μυστικὸ, πηδοῦν σὺν δελφίνα και ὠμορφοσκίζου πασί-χαρα τ' ἁγιασμένα νερά.

Ὁ Σταυρὸς ὁ ἅγιος Σταυρὸς ἄ-γασε τὰ νερά.

Ἦλθε ἡ γαλήνη.

Τὰ ΦΩΤΑ.

Γ. ΤΣΙΜΠΙΔΑΡΟΣ

ΛΟΓΙΑ—ΑΕΡΑΣ

ΟΠΟΙΗΤΗΣ ΠΟΥΠΕΘΑΝΕ

Εἶν' ἀλήθεια, ὅτι τώρα τελευταῖα τὸ μονοπόλιον τῶν ποιητῶν δὲν τῶχει ἡ Ἑπτάνησος.

Πάει πιά! Ἡ ἑπτάνησος φαίνεται σὺν κούρασμένη...

Τώρα θγάνει ποιητὰς και ἡ Πελο-πόννησος. Νά, ὁ Καμπύσης! Κι' ἄλ-λοι κι' ἄλλοι... Μὰ κι' ὁ Παλαμᾶς ἐδῶ στὴν Πάτρα ἐγεννήθηκε...

Ἦθελαν ὁμοῦ τώρα νὰ μιλήσω γιὰ Παλαμᾶν. Τὸν ἕνα ἐκ τῆς ξυνορίας. Τὸ Σπῆλιο.

Ὁ Σπῆλιος ἦτον ποιητῆς.

Κ' ἐξάρνα γλῶσς τὸ βράδυ ἐμάθαμε τὸ θάνατό του...

Ὁ Σπῆλιος Πασαγιάννης ἐγεννή-θηκε στὴ Μάνη κ' ἐπέθανε στὴ Ζά-κυνθο.

Ἐγεννήθηκε στὴ γῶρα, ὅπου, κα-θὼς ὁ ἴδιος τὸ παρετήρησε, αἱ γυναῖ-

κες μιλοῦνε μετὸ δεκαπεντασυλλάβους στίχους γιὰ νὰ παιθάνη, στὸ νησί τοῦ Σολωμοῦ και τοῦ Κάλβου και τοῦ Φω-σκόλου.

Μὰ ἦτον και ἀπὸ τοὺς λίγους πνευ-ματικούς ἀνθρώπους τῆς Ἑλλάδος.

Ἦτον ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐργάτες τῆς «Τέχνης». Τὴν ἴδια ἐποχὴ μᾶς παρου-σίασε τοὺς «Ἀντιλάλους». Ἐκαμε τὰ φέσση τὸν Κρυστάλλη ὁ ἔρμος. Ἐπει-τα μᾶς παρουσιάσθηκε μετὸ διηγήματα, μετὰ μεταφράσεις, μετὰ μελέτες λαογρα-φικές. Πάντα ὁμοῦ ἐστάθη ποιητῆς στὸ «Δασοβασίλειον», ποιητῆς τῆς «Κου-βέντας» τοῦ «Νουμᾶ» ποιητῆς στὰ δι-ηγήματα του, ποιητῆς και στὰ πεζὰ ποι-ήματα του.

Αὐτὰ τὰ πεζὰ ποιήματα του ἐστάθη-σαν και τὰ τελευταῖα του τοῦ διέβασα.

Ἦσως και τὰ τελευταῖα του τοῦ δημο-σίευσε.

Και τώρα;

Δὲν μένει παρὰ νὰ τὸν κλάψουμε τὸν ἀληθινὸ Πελοποννήσιον ποιητῆ Ἀλλά εἶνε περιττὸ.

Εἶκαμε πολὺ περὶ αἱ εἰς.

Αὐτὸς θάθελε μισολογίστρους Μα-νιάτισες. Ναι.

ΦΩΤΟΣ

ΝΕΟΝ ΓΑΛΑΚΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Παραπλεύρως τοῦ ἀλευροπω-λείου κ. Δούση ἤνοιξε νέον γα-λακτοπωλεῖον ὑπὸ τὴν διεύθυ-σιν τοῦ συμπολίτου μας κ. Ἄριστ. Μπουλούκου.

Ἐν αὐτῷ δίδεται γάλα ἀγνόν, βούτυρον ἐξαιρετικόν, και πᾶν εἶδος γαλακτοτροφίας. Ἡ ποιότης πάν-τοτε ἀπαραμίλλος.

Δοκιμάσατε.

Μόνον ἐν τῷ ἐργοστασίῳ τῆς Δοσ ΕΥΑΓ. ΚΑΤΣΙΚΕΑ

κατασκευάζονται τῆς ἁπλοῦς και εἰδος. Ὁδὸς Λακωνικῆς

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

Δελτίον κινήσεως Σταφιδοκάριου ἀπὸ 10 Αὐγούστου 1909 ἕως 20 Δεκεμβρίου 1909

ΕΞΑΓΩΓΗ

Ἔτη	Αἰτ. Ἐνετικαί
1909)10	171,511,047
1908)9	171,995,108
1907)8	208,864,614

ΛΠΟΘΗΚΑΙ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΥ

Παρακρατήσεις

Ἔτη	Ποσὸν δελτίων	Συμφησιμῶς	Υπόλοιπον	
1909)10	Ἐκδ. παρ. γ. ἡς.	114,854,200	67,430,600	47,418,700
1908)9	» » »	97,673,100	60,825,500	36,847,600
1907)8	» » »	36,031,000	31,419,100	4,611,900

Προκαταβολαὶ ἐπ' ἐνεχύρω

Ἔτη	Εἰσαγωγή	Ἐξαγωγή	Υπόλοιπον
1909)10	67,093,014	2,998,764	63,094,250
1908)9	63,120,883	4,605,973	58,514,910
1907)8	11,647,050	3,266,456	8,380,594

Ἄγορα πλεονάσματος

1909)10	Α. Ἐνετ.	4,355,957
---------	----------	-----------

Ἐν Ἀθήλαις τῆ 23 Δεκεμβρίου 1909.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΚΛΙΝΙΚΗ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ

Τοῦ ἱατροῦ Χρήστου Λουράκη

Ἐν Καλάμαϊς παρὰ τὸν Σιδη-ροδρομικὸν Σταθμὸν

Ἡ ὡς εἴρηται μεταφρο-θεῖδα Κλινικὴ ἐν τῇ νεοῦ-μύτῳ οἰκίᾳ κ. Ἡλίας Μουν-δρέα, ἐτελειοποιήθη πλου-τισθεῖσα δι' ὄλων τῶν ἐπι-στημονικῶν μεθόδων, ἀπο-λυμαντικῶν Χειρουργεῖου τελειοτάτου, κ.τ.λ.

Ἐν ταύτῃ ἐκτελοῦνται ἀσφαλῶς ἀπασι αἱ ἐγχει-ρίσεις και θεραπείαι δι' ὄ-λων τῶν νεωτάτων ἐπιστη-μονικῶν μεθόδων, ἄς ὁ Δι-ευθυντῆς τῆς ἄνω Κλινικῆς ἐσπούδασε και ἐφήρμοσε κατὰ τὴν εἰς Εὐρώπην ἐπα-νειλημμένην σπουδὴν του.

ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

τῆς Δοσ Μαριγούλας Μουν-τζουρίδου μεταφέρθη ἐν τῇ πλα-τεῖᾳ Μαυρομηγᾶλη και ἐν τῇ μεγά-λῃ οἰκίᾳ Μασουρίδου. Ἐν ἐν λέ-γω Φωτογραφεῖον ἐπλουτίσθη διὰ τῶν τελειοτάτων μηχανημάτων, δι' ὧν ἐκτελοῦνται φωτογραφίαι παντὸς εἶδους και εἰς τιμας λίαν συγκαταβα-τικῆς.

Ο ΔΙΑΣΕΜΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ ΝΟΡΔΕΝ

Ἡ νευρασθένεια ἐν Ἑλλάδι ἐ πακόλουθος τῶν πυρετῶν.— Οἱ πυρετοὶ παύουν ἐντὸς 24 ὡρῶν.— Οἱ ἀμφιβάλλοντες πληρῶνουν και τὰ φάρμακα μετὰ τὴν θεωρησίαν.

Ὁ ἱατρὸς κ. Ἀναστ. Τζαμαλῆς θεραπεύει διὰ τῆς Ἀντιπλάσμο-δίνης σκευασμῶν ἀσθενεῖς ἀποτυχοῦ-σας, τοὺς ἐξῆς και χρόνιους δια ει-ποντας πυρετοὺς, τοὺς συνεχεῖς, τοὺς λαθραίους ἐντὸς 24 ὡρῶν, τὴν ἐλώδη καχεξίαν (σπλήνα) και τὸν ἐπιπλοῦ-σιν ἀσκήτην ὕδωπα ταχέως μετ' ἐγγυ-ήσεως. Τὴν νευρασθένειαν ἐρατομένην ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν Ἑλλάδι εἰς τοὺς πυρετοὺς και πρὸ πάντων τοὺς λαθ-ραίους, (γνώμη και τοῦ ἐξόχου Καθηγη-τοῦ τῆς Βιέννης ΝΟΡΔΕΝ ἐλθόντος πρὸ μηνῶν εἰς Ἀθήνας και ἐπισκεψ-θέντος ἀπείρους νευρασθενικοῦς, ὧν εἶρε τὸν σπλήνα ἐξογκωμένον).

Ἡ ΑΝΤΙΠΛΑΣΜΩΔΙΝΗ παρα-σκευάζεται ἐν Περσίσις και πωλεῖ-ται ἐντὶ 4 δραχμ. εἰς τὸ Φαρμακεῖον τοῦ κ. Σπυρ. Τζαμαλῆ ἐν Καλάμαϊς. Χιλιάδες ἀσθενεῖς χρόνιως πάσχον-τες ἐθεραπεύθησαν ἀνευ ὑποτροπῆς, μία δὲ ἐκ τῶν ἐπιστολῶν ἐγχειτῶν ἱα-τρῶν μαρτυροῦσα τοῦτο εἶνε και ἡ κατω-τέρω.

Ἄξιότιμε κ. Συνάδελφε.

Σᾶς συγχώρω και Σᾶς ἐκράζω τὴν ἀπειρον ευγνωμοσύνην ἀπείρων ἐργα-τῶν τοῦ Σιδηροδρόμου χρόνιως πασχόν-των ὑπὸ πυρετῶν και θεραπευθέντων διὰ τῆς ὑμετέρας σκευασμῶν Ἀντι-πλάσμοδίνης παρακαλῶ δὲ χά-ριν τῆς κοινωνίας μὴ πάσχητε ἐξη-γούνας τὸ θεῖον Φάρμακον, τὴν Ἀν-τιπλάσμοδίνην, ἡν παντὸς ὅπου ἐ κώνωψ ἐλλοχεῖται.

Ἐν Βράλλῳ τῆ 10 Ἰουλίου 1909

Ὅλος ὑμέτερος

Γ. Δρίδας

(Ἱατρὸς τῆς Ἐταιρίας τοῦ Σι-δηροδρόμου)

Ὁ στρατιωτὸς κὸς Ὁφθαλμίατρος και χειρουργὸς Γ. Γαλανόπουλος σπουδίας εἰδικῆς ἐν Περσίσις τὴν ὀφθαλμολογίαν θεραπεύει τὰς παθήσεις τῶν ὀφθαλμῶν, τριχίαισιν, τραχώματα καταρράκτην δακρυοκυ-στίτιδα, κ. τ. λ. ἐκτελεῖ ἀπίστας τὰς χειρουργικὰς ἐγχε-ρίσεις και δέχεται ἐπ σκέψεις ἀπὸ τῆς 9 1(2—11 1(2 ἐν τῇ οἰκίᾳ του οἰκία Ἀλεξίου Μπόρτζη μ.μ. δὲ ἀπὸ τῆς 3 1(2—5 ἐν τῷ Φαρμακείῳ Ἰω. Νικοποῦλω.